

Ponymeisje

**Onvrijwillig
getransformeerd**

door

Victor Smeets

(V.J.A. Smeets)

Schrijver: Victor Smeets (V.J.A.Smeets)
Coverontwerp: Victor. Smeets. Miranda Smetze
Illustraties: Victor Smeets
ISBN:

© V.J.A. Smeets 12-12-2023 ©

Een fantasie verhaal van Victor Smeets. Alle overeenkomsten van namen mensen en plaatsen rusten op puur toeval

©Victor Smeets

In de wei

Een wei, er lopen allemaal meisjes rond met oogkleppen en een bit in de mond. Sommige hebben armen, anderen niet. Ze zijn stuk voor stuk getatoeëerd. De meeste van kop tot teen, sommige hebben nog grote lege plekken op hun lichaam. Er is één ding dat ze allemaal gemeen hebben. Ze zijn geen van allen vrijwillig hier en niemand is akkoord gegaan met wat er met ze gebeurd is. Iemand heeft hen ontvoerd en gemaakt tot wat ze nu zijn. En toch heeft degene die hen gemaakt heeft alle papieren en kan niemand die persoon iets maken. In een wei verderop staan soortgelijke meisjes in de wei, maar deze hebben haren of een vacht over hun hele lichaam. Als er in de eerste wei de hoeveelheid verminderd, dan komt er in de andere wei hetzelfde aantal bij en dan valt het ineens op dat in de tweede wei de meisjes met haren en vacht beestenkoppen hebben, wat in de eerste wei zeker nog niet is. Er lopen mannen in de weien die de meisjes in het gareel houden of het een kudde schapen is. Soms staan er mensen bij de afrastering

van de weien te kijken. Soms komt er een kar of koets getrokken door de meisjes uit de weiden langs. Zowel met als zonder vacht. En heel soms een schitterende koets getrokken door 6 van die meisjes zonder armen, zowel met als zonder vacht. Er staat een meisje langs de weg als die koets weer een keer langs komt en ze zegt hardop: "Dat zou ik wel eens willen proberen." Op het moment dat ze dat zegt loopt er een man langs.

De man hoort wat het meisje zegt. Hij kijkt om zich heen, pakt het meisje vast, legt een hand op haar mond en sleept haar achter de struiken waar hij zijn hand op haar neus en mond tot ze het bewustzijn verliest. Dan pakt hij haar op zijn schouder en loopt met stevige pas weg. Hij loopt door tot hij bij de boerderij die bij de weien hoort is en loopt daar met het meisje naar binnen. Hij loopt naar een van de stallen, legt het meisje in het hooi en kleedt haar helemaal uit. De man loopt weg, sluit de staldeur en laat het meisje naakt op de stalvloer liggen. Een paar minuten later gaat de bovenste helft van de staldeur open en er kijkt een man naar binnen. Hij heeft een wit pak aan en een witte hoed op. Mooi meisje, zegt hij. Stoom haar klaar voor de koets, zegt hij. Zij wordt de leidster als je het goed doet. Maak haar helemaal klaar. Train haar, zet haar voor de kar en train haar weer. Dan maak je haar klaar voor de koets. De man die het meisje heeft meegenomen kijkt de man in het witte pak aan. Echt helemaal? de man in het

witte pak zegt met overtuiging: “helemaal.” Zonde van zo’n mooi meisje, zegt de man, dan loopt hij weg en laat de man in het wit bij de staldeur achter. Zij wordt een mooie pony zegt de man in het wit en sluit de deur, dan loopt de man weg.

Een meisje hoort wat er met haar gaat gebeuren.

Het meisje dat in de stal op de vloer gelegd is, wordt langzaam wakker. Ze heeft het koud en heeft hoofdpijn. Ze kijkt om zich heen maar ziet weinig. Het is donker waar ze is. Ze voelt aan zichzelf en komt er achter dat ze naakt is. Ze begint te lopen en knalt tegen een wand. Ze vloekt hartgrondig. Ze begint te voelen en volgt de wand tot ze een volgende wand tegenkomt. Die volgt ze ook en ze komt erachter dat ze in een vierkante ruimte zit met houten wanden en een deur. Ze begint licht te zien dat door spleten in de wanden binnenkomt. Ze gaat een paar stappen terug en gaat op de grond zitten. Ze voelt dat ze op iets raars zit en voelt rond. Stro? Hooi? denkt ze. Ze schudt haar hoofd en merkt dat ze naar de wc moet. Er is nergens iets te vinden om iets in te kunnen doen. Nog geen emmer. Wat moet ik nu doen? denkt

ze. Het hier doen? op de vloer? Ze heeft geen idee hoe goed ze het heeft. Ze blijft een hele tijd zitten, maar er komt niemand. Het meisje houdt het nog een hele tijd vol, een paar uur zelfs, maar dan houd ze het niet meer, Ze zoekt een hoek in de ruimte op en doet haar behoefte daar, Met wat op de grond licht veegt ze af en smijt ze ook in de hoek, dan legt ze nog een laag van het stro er bovenop. Haar ogen zijn redelijk aan het donker gewend. Ze kijkt om zich heen en denkt verbaasd bij zichzelf: "Is dit een stal?" de deur gaat open en er komt een stroop licht binnen die haar verblindt. Ze hoort twee doffe ploffen en de deur gaat weer dicht. Het meisje ziet even helemaal niks. Dit keer wennen haar ogen sneller aan het donker. Ze kan de omtrekken van de deur zien. Voor de deur staan twee emmers. In een zit iets dat op droge muesli lijkt, de andere zit vol met water. Het meisje gaat weer zitten en denkt na. Zou dat nu mijn eten zijn? Ze neemt een hap van de muesli-achtige dingen en kauwt. Het smaakt redelijk maar is droog. Na twee happen drinkt ze een slok om het weg te spoelen. Het water is helder en fris. Ze eet tot ze genoeg gehad heeft, drinkt van het water en spat dat in haar gezicht tot ze zich wat frisser voelt. Dan gaat ze zitten en denkt na. Ik zit in een stal, denkt ze. Waarom zit ik in een stal? De deur gaat open en er komt een plens licht binnen die haar verblindt. Ze begint te praten en er komt precies "wat doe i....." uit, er klinkt een harde knal en op haar arm verschijnt een rode

streep. Ze ziet het gebeuren en zegt auw. Mond dicht en luisteren. Het felle licht schijnt recht in haar ogen, maar ze ziet een grote man in een wit pak. Staan zegt hij en er klinkt weer een knal. er verschijnt een rode streep haar been en ze schiet huilend overeind. Staan blijven, zegt de man zacht maar verstaanbaar. Het meisje blijft staan en huilt. De man zegt zacht: "Je wilde als pony voor de koets lopen, Je droom wordt werkelijkheid." "Vanaf nu ben jij een pony en wij gaan je trainen." Het meisje schudt haar hoofd, haar lange haren wild heen en weer zwaaiend.

"Nee ik..." begint ze, maar weer klinkt die harde knal, en weer krijgt ze een rode streep op haar lichaam. Dit keer op haar buik en schaamheugel. Auw zegt ze en kijkt woedend naar de man. Die kijkt rustig terug, ze kan nog steeds zijn gezicht niet zien. Hier begint je nieuwe leven meid, zegt hij zacht. We gaan je trainen en jij wordt de mooiste pony die ik ooit voor de koets gehad heb. Het meisje haalt adem en schreeuwt: "Dat wil ik niet." Er klinkt weer een knal en nu staat er een rode streep over haar gezicht en het meisje schreeuwt van pijn. Te laat, zegt de man, jij bent mijn pony en je zult er zo ook gaan uitzien. Jij komt hier nooit meer weg. Je gehoorzaamt en doet wat je vertelt wordt, niks meer en niks minder. De man sluit de deur en het meisje hoort hem weglopen.